TREFA **číslo 17. listopad / prosinec 2014**

TREFA 2014

Školní časopis ZŠ Tupolevova

17

Novinky
Akce
Rozhovor
sportovní rubrika
práce žáků

Veselé vánoce všem!

Rok se s rokem sešel a jsou tu opět svátky, na které se těšíme úplně všichni.

I já se těším, a to nejen na dárky (po těch už tolik netoužím), pohádky, sváteční obědy a štědrovečerní večeře (na kterou se těším moc), ale hlavně na klid a pohodu, kterou Vánoce přináší.

Sednout si v rodinném kruhu a chvilku lenošit, zapomenout na starosti a problémy, které pro změnu přináší všední den. To přeji vám všem, ale je mi jasné, že tento způsob strávení Vánoc ocení spíš vaši rodiče, kteří taky potřebují na chvíli „vypnout“ a odpočinout si, zvláště po předvánočním shonu.

Takže rodičům a všem dospělým přátelům školy přeji klidně strávené a odpočinkem naplněné Vánoce a vám dětem naopak hodně dárků, cukroví a plno sněhu… Zatím to na bílé Vánoce nevypadá, ale třeba ještě nasněží.

A dohromady všem šťastný a úspěšný nový rok.

Dětem dobré známky ve škole, a to i z chování, rodičům taktéž pěkné známky od dětí a pedagogům hezké známky při psaní vysvědčení.

Váš pan ředitel

Po stopách staré Prahy

Vyučující třetích ročníků se pokusili žákům zpestřit výuku prvouky zajímavým projektem. Připravili pro ně na třetí říjnový týden skupinový projekt – „Po stopách staré Prahy“. Cílem projektu bylo zajímavou formou poznat a naučit se o několika známých pražských místech. Během návštěvy Prahy se žáci podívali do Muzea pražských strašidel a pověstí, kde se mimo jiné dozvěděli o probíraných pražských pamětihodnostech.

Po návštěvě muzea se děti vydaly na procházku po Praze, aby si zmíněná místa „okoukaly a osahaly“. Prošly přes Karlův most, kolem Národního divadla až na Staroměstské náměstí, kde se zastavily u pražského orloje. Následovala procházka na Václavské náměstí a vše bylo završené až u Národního muzea.

Projekt pokračoval v rámci předmětů prvouky, výtvarné výchovy, pracovního vyučování a hudební výchovy ve škole zbytek týdne. Během těchto předmětů děti zjišťovaly další informace k vybraným místům na internetu a následně mohly poskládat mozaiku a mapu „staré Prahy“. V rámci všech zmiňovaných hodin se děti dozvěděly zajímavosti, které v učebnicích nenajdou. Pedagogové zapojili do vyučování i knihy a odbornou literaturu a hledali dětem pověsti, které se o pražských místech píšou. Tyto pověsti dětem oživily získané informace, pomohly jim k tomu, aby zapojily svou fantazii a donutily je nad celým projektem přemýšlet.

Týdenní říjnový projekt o Praze se vyvedl, pomohl dětem snadněji zvládnout učivo o hlavním městě a vytvořené výstupy z něj jsme prezentovali na chodbě školy.

Za třetí ročníky Martin Staněk

MISE

Vyšehrad 2014

Na konci listopadu jsme se s dětmi vypravili na Vyšehrad, naší NKP, abychom si spolu zažili cestování staletími. Sešli jsme se na starém purkrabství, kde jsme si dohodli pravidla cestování. Úkolem dětí bylo najít chybějící artefakty, z nichž poskládají erb, který se k cestování váže.

V první části mise děti vyhledaly pomocí několika spolu souvisejících zpráv osobnost českých pověstí: Kroka, Libuši, Přemysla Oráče, Bivoje, knížete Vratislava II. Dále hledaly věci, které osobnostem přináleží, např. lýčené střevíce Přemysla Oráče, Korunu krále Vratislava I. Děti našly klíče sv. Petra, prvního papeže, a korunu krále Vratislava I.

Králi Vratislavovi I. se děti poklonily v basilice sv. Petra a sv. Pavla a popřály mu vše dobré do dalších let jeho vlády.

Cestovatelé přeskočili pár století a vydali se na Slavín, hřbitov našich slavných předků, který vznikl na popud spolku Národního obrození. Museli najít Karla Čapka, Jana Evangelistu Purkyně, Boženu Němcovou, Antonína Dvořáka, Karla Hynka Máchu.

Na závěr mise jsme si prohlédli vyšehradské opevnění a kasematy, kde jsou uloženy originály soch z Karlova mostu.

Kateřina Kracíková

Rozsvícení stromečku v Letňanech

Někteří nevědí, že se naše škola účastnila rozsvícení vánočního stromečku v Letňanech, které proběhlo 1. adventní neděli 30. listopadu. Na této akci vystoupila paní učitelka Petrášková se svým sborem. Na jejím vystoupení zazněly písničky Mravenčí ukolébavka, Vyletěla holubička (v kánonu) a koledy Volek a oslík a anglická Tři lodě. Pro některé děti to byla premiéra a navzdory mrazivému počasí ji zvládly na výbornou.

Pro ty, kterým byla zima, nabízela Městská část Praha 18 občerstvení, například teplý svařák, párek v rohlíku a jiné pochoutky...

Všichni z této akce nabyli vánoční atmosféru, vystoupení bylo dojemné a rodiče se těšili ze svých dětí.

Jestli jste akci propásli, máte ještě šanci přijít do naší školy 16. 12. v 16h na vánoční koncert žáků.

Jakub Říha, 8.B

Vánoční koncert v Salesiánském divadle

V pondělí 8.12.2014 se čtvrté třídy zúčastnily vánočního koncertu, který se konal v Salesiánském divadle v Kobylisích. Koncert si pro nás připravil Dětský folklorní soubor KYTICE pod vedením Mileny Pitterové.

Žáci měli možnost shlédnout soubor na sebe navazujících tanečních a divadelních scén s vánoční a zimní tématikou. Velká část byla zaměřena na jména spjatá s Vánoci (např. sv. Barbora, sv. Lucie, Ambrož). Velký úspěch sklidila pohádka o Sněhurce od K. J. Erbena. Žáci měli také možnost se do programu zapojit a vyzkoušet si tak, jak zvládají udržet daný rytmus.

Vánoční koncert jsme všichni shlédli s nadšením a do školy se vraceli s vánoční náladou.

Lucie Daňková

GLOSSAGLOSSA

Výtvarná meziškolní soutěž na ZŠ Rychnovského pro nás skončila úspěšně. Na začátku listopadu nám druhé místo získala Simona Hájková ze IV. B za ilustraci na téma: Moje oblíbená knížka.

ROZHOVOR TREFY

s paní učitelkou Ciglbaverovou

Je to váš první rozhovor, nebo již máte nějaké za sebou?

Je to můj první rozhovor.

Když upustíte křídu a zavřou se za vámi dveře školy, co většinou následuje?

Velice ráda čtu, plavu, chodím do kina nebo se jen tak toulám Prahou. Určité dny věnuji takovým nezbytným činnostem, jako jsou například nákup potravin, úklid, praní a žehlení.

Co nejraději vaříte, popřípadě co vaříte na Vánoce? Klasiku?

Nejraději vařím těstoviny, luštěniny, saláty. Často také experimentuji s pohankou a kuskusem. Z vánočních jídel jsem si oblíbila kapra načerno. Jde o nejstarší dochovaný český recept na štědrovečerní rybu.

A máte ráda klasiku – v hudbě?

Mám, zejména Novosvětskou symfonii od Antonína Dvořáka.

Kolik máte doma knížek?

Nevím, nenapadlo mne je počítat.

Přečetla jste Bibli?

Úplně celou jsem ji nepřečetla.

Kdybyste se znovu narodila a muselo to být v kůži zvířete, jaké by to bylo?

Byl by to Jonathan Livingston Racek.

Koho jste volila za prezidenta?

Volila jsem Karla Schwarzenberga. Je mi líto, že prezident, který byl zvolen, nerespektuje odkaz pana prezidenta Václava Havla.

Skočila byste padákem, kdyby bylo odměnou tříměsíční placené volno?

Neskočila bych ani za zlaté prase. ☺

Kdybyste mohla zcela zdarma strávit měsíc v jiné zemi, kde by to bylo?

Na Zemi je mnoho míst, kam bych se chtěla podívat. Měsíc bych strávila na Sahaře v Alžírsku, v pohoří Tasili.

Představte si, že jste Arabela a máte kouzelný prsten. Otočíte. Co se splní (kromě světového míru a všech ušlechtilých přání ve prospěch lidstva)?

Posun v čase. Moc ráda bych se třeba setkala se svým dědečkem.

Jedle, borovice nebo smrk?

Sympatická je mi borovice.

Jaké vánoční cukroví máte nejraději?

Linecké cukroví.

Máte nějaký zážitek s čerty nebo anděly?

Žádné zázraky se mi v poslední době nepřihodily, asi už dospělí nemají ty správné oči.

Oblíbená květina..

Růže.

Televizní pořad…

Roky nevlastním televizi. Nesleduji komerční pořady.

ROZHOK TREFY

Barva….

Bílá, zelená, okrová.

Nejmilejší místo…

Tady v Praze to je Vyšehrad.

Vy a sport – dříve a dnes.

Inklinuji spíše k vodním sportům, plavu, bruslím. Pokukuji po józe.

Kdyby vás někdo vyzval, abyste byla členkou poroty, o čem by ta porota měla rozhodovat, abyste se cítila příjemně?

Asi by mne bavilo sedět v porotě na nějakém filmovém festivalu.

Kdybyste nebyla učitelkou, tak nejspíš….

Byla bych ekologickou aktivistkou.

Jaký je váš vztah k Sigourney Weaver a Keanu Reevesovi?

Napadá mě Avatar a Matrix.

Co se vám vybaví, když se vám řekne třída vašeho dětství?

Vybaví se mi hráškově zelená zeď, Malý Bobeš, vyjmenovaná slova, plnicí pero a věčně špinavý prst od inkoustu.

Děkujeme za rozhovor a přejeme samé trefy!

Tentokrát časopis Trefa přináší svým čtenářům anketu učitelů, v které naši učitelé zodpověděli dvě, v čase vánočním, jak jinak, vánoční otázky:

Co byste si přál/a pod stromeček? *(kromě světového míru apod.) a* ***jaký dárek Vám jako dítěti udělal největší radost?***

Ambroz: vánoční pohodu a vánoční počasí plné sněhu / walkman

Ambrozová: zdraví a překvapení / z první panenky, která měla opravdové vlasy, ohýbala ruce a nohy jako živá

Biedermannová: ráda čtu, tak knížku. Nejlépe historický román. / Z červených bačkůrek s modrou bambulkou. Nemohla jsem pak usnout. Každou chvíli jsem se na ně dívala a nechtěla jsem uvěřit, že jsou skutečně moje.

Ciglbauerová: sníh / chodící panenka, brusle, barbína, kolo, dostihy a sázky – těžko říct ☺

Coňková: výlet na Sicílii / kolečkové brusle

Daňková: novou kuchyňskou linku/ mobilní telefon

Dvořák: sjezdové lyže (už asi pátým rokem) / vzduchovka, mikroskop (obojí pro výzkumné účely)

Erml: kotoučovou pilu/ stavebnice Merkur a kniha Patnáctiletý kapitán

Follprechtová: dovolenou u moře / zlaté náušnice

Hanzalová: zdraví pro svoje blízké / z walkmana a chodící panenky

Jaroševská: portské víno, k tomu nějakou pěknou knížku a nový kabát na zimu. / knížky o Harry Potterovi

Jeřábková: týdenní pobyt v lázních, relaxovala bych a chodila na procházky/ když jsem jako pětiletá dostala kolo

Kubů: dnes už zdraví pro všechny své blízké. Hmotné dary už nejsou to nejdůležitější. / hračky – panenky – chodička (dala se vodit za jednu ruku) a mluvička (po vložení malé destičky zpívala)

Lukáš: autopotahy / MP3

Mastík: cyklistickou helmu (v létě mi ji někdo ukradl ☹) / to už si nepamatuju, ale neměl jsem rád tzv. „měkké“ dárky, největší radost mi udělala knížka nebo gramofonová deska

Passiniová: hodné děti a hodného manžela (i když obojí už vlastně mám) / z kazeťáku JVC v šestnácti letech, pod stromečkem sice byla prázdná krabice, kazeťák dorazil asi za měsíc, ale stálo to za to

Pavlová: několik pěkných knih / domeček pro panenky, který mi vlastnoručně vyrobil tatínek

Pokorná: vnoučátko / Vánoce jsou pro mě vždy krásné svátky

Rutová: adrenalinový zážitek nebo lázně nebo čokoládu / asi knihy a společenské hry

Staněk: potěšila by mě nějaká pěkná knížka.

Švajda: hokejku / věci na fotbal

Velc: benzín za korunu / pokud jsem pod stromkem nenašel ponožky, byl jsem spokojen

Veselá: rotoped / první brusle

Vysloužil: lego – základní škola / Mladý kutil

Soutěž salátů

Osmé třídy se v rámci pracovního vyučování pustily do ryze vánočního soutěžení – o nejlepší bramborový salát. Odborná porota složená z učitelů a vedení školy vše vyhodnotila, vyjádřila se velmi pochvalně ke kvalitě i vzhledu pokrmů a Trefa vám přináší fotoreportáž a dojmy samotných soutěžících, jejichž snaha byla na oplátku oceněna zmrzlinou při vyhlášení výsledků.

Moc se mi líbilo, jak se každý snažil salát udělat a hezky připravit. Porota byla moc milá a vtipná. Celé odpoledne jsem se bavila a snad i ostatní – *Marie Benešová, 8.B*

Soutěž se mi moc líbila. Přípravy sice byly trochu náročné, ale podařilo se. Porota byla skvělá a vtipná. Musím uznat, že to byl opravdu zábavný den. – *Karolína Bendová, 8.B*

Vzhledem k tomu, že od začátku byla velmi napjatá atmosféra a družstva silně bojovala o to, aby právě jejich recept chutnal „jako od maminky“, se vše velmi povedlo i s porotou, která byla námi upřímně překvapená. – *Kristýna Tončevová, 8.B*

FEJETON

Když lidé plodí rostliny a dojí mléko

„Brý ráno, mami,“ pozdravím svou mámu a utrhnu si z její hlavy jablko, které očividně nedávno dozrálo.

„Co jsem ti říkala o tom česání jablek, když jsou i na míse?“ pokárá mě matka. Aby neřekla, že ji ignoruji, pokrčím rameny. Hned na to se zakousnu do jablka. Je trochu trpké.

„Tohle se ti moc nepovedlo, mami,“ poznamenám, když mířím ke kredenci a vyndávám si sklenici na mléko.

„Kde je ta kráva?“ ptám se a upírám pohled na sklenici.

„Kolikrát jsem ti říkala, abys tak o své sestře nemluvila? To, že dojí mléko, ještě neznamená, že je kráva!“ čertí se opět matka a já zase jen pokrčím rameny.

„Mimochodem, mléko je v lednici, takže není důvod, proč bys měla otravovat svou sestru,“ dodá již klidnějším hlasem.

„Ale jaký to má smysl, když je sestra doma a mohla by mi nadojit čerstvé?“ vyslovím nahlas svou myšlenku, ostatně jako každé ráno a jako každé ráno se mi dostane stejné odpovědi.

„Protože je to zbytečné, mezi tím čerstvým a den starým přeci není rozdíl.“ Nemíním s ní na tohle téma opět diskutovat a tak, už po třetí za to ráno, pokrčím rameny. Z lednice vyndám džbán s mlékem a naplním si sklenici. Tu pak vezmu do jedné ruky, nakousnuté jablko do druhé a posadím se ke stolu. Spořádám snídani, při jejíž konzumaci si užívám výhled na město bez jediného volného místa, bez jediného stébla trávy a bez jediného stromu nebo květiny.

Hodím nádobí do dřezu a odpochoduji zpátky do pokoje, kde s knihou zalezu do postele. Očekávala jsem klid, ale za chvíli se ozve klepání na dveře, které se následně otevřou. Na prahu stojí otec a usmívá se na mě.

„Dobré ráno,“ pozdraví zvesela a já mu pozdrav oplatím.

„Jak ses vyspala?“ položí mi zdvořilou otázku a já odpovím, že fajn. Následně si vyměníme ještě pár zdvořilostních frází, než se konečně dostane k tomu, proč přišel.

„Tak co,“ prohodí jakoby nic, „už ses rozhodla, čím budeš?“

Přesně téhle otázky jsem se bála. Protože jsem se stále nerozhodla a to mám jít na naočkování již pozítří. Otec vidí, že váhám s odpovědí a povzdychne si. A následně spustí přednášku o tom, jak důležité rozhodnutí to je, že bych s ním neměla tak otálet a že už dávno bych měla být rozhodnutá. Následně se mnou začne probírat výhody a nevýhody jednotlivých druhů ovoce a zeleniny a mléka, to zakončí poznámkou o tom, že by byl šťasten, kdybych šla v jeho nebo matčiných šlépějích, ale že to nechá na mě.

Povzdechnu si a přikývnu. Slyšela jsem to už tolikrát, ale stále se nemohu rozhodnout. Jablka, jako má máma jsou super a nemusela bych se starat o svůj účes, ale takové papriky, jako má můj otec, nebo lilky a melouny také nevypadají špatně. Je to těžká volba a já stále zastávám názor, že v osmnácti je jednoduše brzy, rozhodovat se kam se chci ve společnosti zařadit a jaké potraviny zajišťovat.

***

Dobře, je pravda, že my na tom ještě nejsme s množstvím půdy a potravin zas tak špatně, abychom museli vyvinout látku, jež by lidem dodala rostlinné buňky, díky kterým by se částečně stali rostlinami a plodili ovoce a zeleninu. Avšak říkám Vám, že jestli nezačneme nějak redukovat počet lidí a množství zemědělské půdy, jestli budeme půdu neustále zastavovat budovami, tak jednou u něčeho podobného skončíme. A být Vámi, už teď začínám uvažovat, jaké ovoce nebo zeleninu byste chtěli na svém těle pěstovat. Já osobně už v tom mám jasno – melouny FTW.

Denisa Falešníková, 9.A

Okénko do hodiny

Jako každé číslo i tentokrát jeden z agentů Trefy drapnul foťák v vyrazil na misi „Okénko do výuky“.Znamená to pokaždé to samé: agent vtrhne do třídy a fotí jako papparazzi. Fotky pak okomentuje jadrnými popisky (rádoby vtipnými) a publikuje.

Tentokrát agent rozrazil dveře třídy 9.B, která se právě vzdělávala v anglickém jazyce s paní učitelkou Marešovou.

Učení muži zvažují všechny varianty… Operovat, nebo neoperovat?

Tak tímhle jsme si asi všichni prošli, někteří to jen vydrželi déle a vícekrát…

Tak tímhle jsme si také prošli…

Ne vždy to tak dopadlo… Ale konec dobrý, všechno dobré

OSOBNOST TREFY

Milica Jablanović, 6.A

Dobrý den. Jmenuji se Milica Jablanović a budu vám vyprávět o dnu, který mi splnil sen. Bylo to 19. listopadu 2014 v Domě národnostních menšin. Šla jsem tam na předání ceny, kterou jsem vyhrála při psaní slohu ve svém rodném jazyce – srbštině.

Napsala jsem o knížce Začarovaná třída od Ivony Březinové. Umístila jsem se na čtvrtém místě z osmi set dětí. Když jsme přišli, usadili jsme se a čekali, až to začne. Konečně nastal moment, kdy vše vypuklo. Nejdříve se nám představila redaktorka časopisu Kamarádi a řekla nám, co se bude dít dál. Následovalo vyhlašování. Když jsem přišla na řadu, stála přede mnou I. Březinová a předala mi dárek, což bylo DVD Začarovaná třída, diplom a balík pro mě a školu. Vrátila jsem se na svoje místo, byla jsem šťastná a nevěřila tomu, co se právě stalo. Nikdy na tento večer nezapomenu.

S pozdravem Milica Jablanović, 6.A

Se spisovatelkou Ivonou Březinovou

S překladatelkou Zoricou Ilić a diplomem.

BUDOUCNOST

Vždycky se mi líbila letadla. Když jsem byla malá, chodili jsme s tátou koukat se na ně na Ruzyň. Seděli jsme před autem, povídali si a hádali, od jaké společnosti letadlo je. Doteď si všechno pamatuju, oranžová jsou od easyJetu, fialová WizzAir atd.

V letadle se mi nejvíc líbí to, jak letušky počítají pasažéry, vždycky se usmívají a jsou velmi milé. Líbí se mi to hlavně proto, že už je to to poslední, co mají udělat před vzletem.

Moc si přeju být letuška, ať už jenom pozemní, která odbavuje a poskytuje informace na letišti, nebo ta, co je ve vzduchu. Chtěla bych se dostat na Střední odbornou školu civilního letectví. Je jediná v Čechách a na Slovensku a školí přímo letušky. Už v prváku si každý musí koupit svou uniformu, aby měl v čem chodit na praxi.

Bojím se, že se tam nedostanu, protože aby se tam člověk dostal, musí nejdřív projít přijímacím pohovorem, kde vás taky zhodnotí vzhledově, protože letušky musí být reprezentativní. Potom si vás proklepnou v angličtině nebo němčině, a když tohle všechno máte úspěšně za sebou, čeká vás přijímací test. A ještě jsem zapomněla, že musíte mít průměr pod jedna celá pět.

Naštěstí mám velkou oporu u táty, který si moc přeje, abych tam chodila. Moc se mi letiště líbí a doufám, že tam jednou budu moct jakkoliv pracovat.

Sára Fialová, 9.A

Když jsem byla byla malá, povolání, která by se mi líbila, se velmi často měnila. Šlo to od učitelek přes prodavačky až k letuškám. Prodávání se mi opravdu moc líbilo, psala jsem si na papírky různé ceny čehokoliv, co mě napadlo, a otravovala s tím celou svoji rodinu. Tyhle časy už jsou ale pryč a teď přišlo něco, co už neberu jen jako povolání, ale i jako takový svůj velký sen.

Na internetu jsem narazila na taneční konzervatoř Duncan Centre, a jelikož tancuji už 8 let, tato škola mě velice zaujala. Každý by si myslel, že konzervatoř – to je jen balet a nic jiného, ale omyl, na této je hlavně výrazový tanec, hodně kultury a celkově hodně umění.

Dostáváme se k tomu, proč zrovna tahle škola. Pokud by se všechno vydařilo, moc bych si přála po vystudování téhle školy buď učit tanec, anebo bych si svoji budoucnost dokázala představit v divadelním tanečním souboru a poté jako profesionál učit ostatní tomuto umění.

Jak už jsem psala, je to můj velký sen, a abych tohle všechno mohla zrealizovat, ze všeho nejvíce si teď přeji dostat se na taneční konzervatoř Duncan Centre.

Pavla Řezníčková, 9.A

Až vyrostu, chtěl bych mít autoservis, kde bych pracoval jako autotronik.

Tato práce by mě bavila, protože mám rád auta, se kterými se setkávám odmalička u táty v práci. Můj táta pracuje jako vedoucí v autoservisu, tam mu chodím pomáhat a tím se také učím.

Ve své firmě bych rád pracoval se svými kamarády, kteří se také učí tomuto oboru.

Myslím si, že díky takové práci mohu potkat spoustu zajímavých lidí. Také si myslím (jsem si tím skoro jistý), že tento obor bude v České republice velice vyhledávaný, protože první žáci se na něj začali učit teprve před rokem, to znamená, že teď se v tomto oboru vyzná jen hrstka lidí a firmy, které se tím zabývají, ještě nejsou. To znamená, že bych v oboru měl jen minimální konkurenci, a to je pro podnikání dobré.

Petr Matoušek, 9.A

Jelikož nemám jasné, co chci dělat za své hlavní povolání, tak jsem se rozhodla psát o tom druhém.
Každý člověk má své sny a cíle, kterých by chtěl dosáhnout. Ten můj sen se mě „drží“ už asi čtyři roky a poslední rok se o to víc a víc zajímám a hlavně snažím, protože o to nejvíce jde. Chtěla bych být profesionální trenérka golfu. Hraju ho už asi pět let a strašně moc mě baví. Vždycky jsem obdivovala ty lidi, kteří mají koníček, který se potom přemění v jejich vášeň, které se věnují.
A co pro to dělám? Mám trénink každý den kromě úterý a ještě hraju o víkendech. Můj tatínek hraje golf také, takže si navzájem radíme a podporujeme se, protože oba víme, že psychická podpora je dost důležitá.
Mé nynější plány jsou dostat se do výkonnostní skupiny dětí v Hostivaři, kde golf hraju. Další plán, který bych chtěla uskutečnit, je třeba za rok dva pomáhat s tréninkem malých dětí. Také se chci dostat na dobrou střední školu s výbornou výukou anglického jazyka a taky abych měla umožněno hodně trénovat a jezdit na turnaje. Popřípadě mít individuální plán, třeba i pro ranní tréninky. Golf mě strašně moc baví, nikdy se ho nechci vzdát.
Doufám, že se do budoucna budu více a více zlepšovat a dosáhnu svých snů a cílů.

Josefína Řepová, 9.A

Chci vystudovat obchodní akademii a potom převezmu podniky po otci, které zatím fungují asi 5 let, ale chce, aby se rozšiřovaly.
Když jsem byl menší, chtěl jsem být spiderman, ale bohužel na to nemám oblek, a když mi bylo asi devět, chtěl jsem si otevřít obchod s africkými potřebami, jako jsou bubny, různé sošky a tak dále, ale na to taky nemám barvu.
Jak jsem tak rostl a rostl, tak jsem si uvědomil, co chci doopravdy dělat, a myslím si, že podnikání mi přinese největší zisk, větší než spiderman, takže až vyrostu, určitě chci být milionářem.

Sabastian Borzík, 9.A

Vypravování - příběh se zvířetem

To jsem tak koncem prázdnin dorazila domů, kde jsem přes ony dva letní měsíce byla jen minimálně. Je přirozené, že když někde dlouho nikdo není, je místo poněkud zaprášené a občas se tam zabydlí nějaký ten pavouk a podobně. S prachem jsem problémy neměla, ten jsem prostě utřela. Všechno bylo v pořádku, dokud jsem poprvé neuviděla Adolfa.

Spadlo mi na zem pár bonbónů, a tak jsem se je vydala posbírat, a v tu chvíli jsem zjistila jeho přítomnost. Zatímco já zděšeně odjela s židlí o kus dál, on jakoby si mě ani nevšiml a dál si poklidně seděl na zdi, ignoruje zděšenou holku, jež byla strachy mimo.

O nastalé situaci, aneb „Panebože pavouk!“ jsem musela informovat svou nejdražší kamarádku. Pak jsem se jala zvažovat možnosti. Měla jsem jich hned několik: zabít ho, žít s ním šťastně až do smrti, anebo počkat, až přijede matka a zabije ho.

Mezitím jsem před onou kamarádkou zmínila myšlenku, zda bych se ho bála méně, kdybych ho pojmenovala. A než jsem se nadála, kamarádka z řadového pavouka udělala Adolfa.

A zatímco jsem přemýšlela, jak vzniklou situaci vyřešit, budovala jsem si k Adolfovi vztah.

Ve výsledku, po marném pokusu ho zabít, jsem zalezla s knihou do postele.

Když matka přijela, uvítala jsem ji se slovy: „Adolf se rozmnožil. Už je tam i Ruprt.“ Protože tomu tak skutečně bylo a s Adolfem tam na zdi seděl i druhý pavouk – Ruprt, jeho tajný přítel.

Matka s nimi udělala rychlý konec. Vzala noviny a rozmašírovala je po zdi. Tedy, jak se později ukázalo, jen Ruprta, kterého mám na zdi dosud. Adolf přežil a teď čeká na svou pomstu. A pak se divte, že jsem paranoidní a všude kontroluji nepřítomnost pavouků!

Denisa Falešníková, 9.A

Olympiáda z Čj - Pohled z okna (líčení)

Často se dívám se z okna a ten výhled je někdy krásný a jindy smutný. Někdy zůstanu a prohlížím si okolí, ale jindy odejdu, protože mě ten pohled netěší.

Teď v zimě mráz kreslí obrázky na okno. Tady poznávám tvar vločky a tu zase obrys stromu. Za mrazivými krajkami vidím naši zahradu, trávu přikrytou sněhem, tamhle jsou stopy od ptáčků a o kousek dál stopy nějakého zvířete, nejspíš zajíce. Omrzlé větvičky stromů vypadají jako ze skla. Pohledem zabloudím k jednomu stromu, na který jsme před Vánoci pověsili světýlka. Střídá se tam mnoho barev, mnoho nálad, červená, zelená, modrá i žlutá. Obloha je zatažená a tu se k zemi začnou snášet vločky různých tvarů a velikostí…

Někdy si ráda sednu k oknu a pozoruji přírodu. Jen sedím a přemýšlím. Je to skvělé odreagování od nynějšího světa.

Barbora Hailandová, 9.A

Někdy, když nemám co dělat, pustím muziku a koukám z okna. Za čirými, jen sem tam umaštěnými okenními tabulkami se rozléhá malý park. Park plný stromů, lidí a života.

V létě je to živo, maminky a jejich ratolesti se vyhřívají na sluníčku. Ozývá se radostný křik i pláč, a když odbije pátá, objeví se slečna se stánkem s limonádou. To si pak každý dá.

Čím je chladněji, tím méně lidí do parku přijde. Zima je smutná. Jakmile napadne první sníh, jen málokdo se jde projít do parku. Žádní sněhuláci, koulování, ani dětský smích. Kam se všichni poděli? Ptám se do ticha, aniž bych čekala odpověď. Park je prázdný, studený a tichý...

Až na jaře se zase probudí k životu. Nepřestávám doufat. První teplejší paprsky a cítím nablízku nový začátek.

Adéla Zahradníčková, 9.A

Příhoda s kaprem

Karel

Bylo krásné zimní odpoledne roku 2006. To byly ještě doby, kdy padal sníh a byla zima, jak má být. Já byl v druhé třídě a zrovna jsem měl vánoční prázdniny.

Já a děda jsme šli koupit kapra na štědrovečerní večeři. Děda vybral pořádného macka. Jak jsme přišli domů, hned jsme ho dali do vany a já ho pojmenoval. „Budeš Karel," řekl jsem mu. Karel se ve vaně jenom plácal a dělal bubliny.

Ještě toho dne jsem šel zkontrolovat Karla a koukám, Karel nikde! Hned jsem začal křičet: „Karle, kde jsi!" Přiběhl děda a řekl mi, že asi utekl zpátky do rybníka.

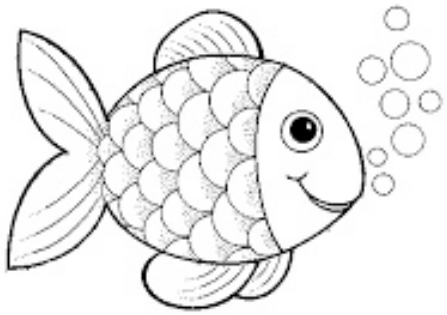
Bylo mi ho líto, a tak jsem šel s mámou za ním, cestou k rybníku, kde jsme ho koupili.

Děda mezitím Karla zabil a udělal na řízky, ale to jsem naštěstí nevěděl.

Když jsme došli k rybníku, bylo tam spousta lidí i ryb. Jak jsme hledali, najednou jsem ho uviděl. Plácal se tam na zemi a nějaký pán ho chytal, aby ho hodil zpátky do vody. Ve skutečnosti to byl kapr toho pána, který si ho koupil, a kapr mu vypadnul na zem. Ovšem to mně nedošlo.

Šťasten jsem se ubíral domů s pocitem, že kapr žije a je o něj postaráno. Když jsem se s mámou vrátil, čekaly nás řízky z Karla a bramborový salát.

Luboš Enc, 9.B

i-creative.cz

Resuscitace kapra

Byly vánoční prázdniny a já jsem spal u svého kamaráda Pepy. Řekli jsme si, že si půjdeme na rybník zahrát hokej. Dali jsme si dobrou snídani a šli do koupelny.

Ve dveřích vidíme kapra na zemi a vedle vanu plnou vody. Lekli jsme se, protože jsme byli sami doma a v téhle situaci jsme se ocitli poprvé. Nevěděli jsme, jestli je kapr ještě živý a jak dlouho je mimo vodu.

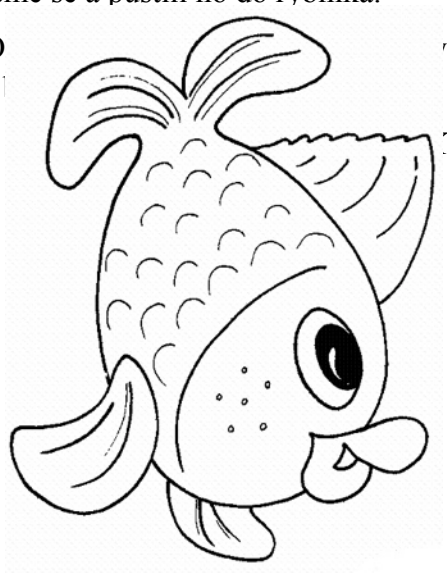
Pepa zavolal svému tátovi, zkušenému rybáři. Ten nám řekl, ať ho dáme do vany a zkusíme, jestli bude reagovat. Moc se nám do toho nechtělo. Přesto jsme ho vzali a hodili zpátky do vany. Nic. Ležel na boku. Ale lapal po dechu.

Asi po 15 minutách začal reagovat. Oba jsme měli velkou radost. Pro jistotu jsme upustili trochu vody, aby zase nevyskočil. Asi po půl hodině přijela Pepova mám a my si šli konečně zahrát hokej.

Když jsme se odpoledne vrátili, kapr vesele skákal ve vaně. Řekli jsme si, že ho po tom oživování nedokážeme zabít a ještě k tomu sníst. Popadli jsme kapra do sítě a utíkali k rybníku. Tam jsme vyřezali otvor, rozloučili jsme se a pustili ho do rybníka.

O
s

učera, 9.B

Vánoční kapři (bonus od HelP)

O Vánocích v Indii
drží štíhlou linii.
Kapři dobře ví, že
vaří se k nim rýže.

V Japonsku se sluší
zvát hosty na sushi.
Jak to kapr slyší,
zacpává si uši.

Ve veliké Číně
jí kapra na kmíně.
K tomu knedlí, zelí,
nafouknou se celí.

Čeští kapři ve vaně
nacpou si břich pořádně
a pak – díky mamince –
plavou zase v rybníce!

Průzkum sportovních aktivit

Jako „sporťáka“ mě zajímalo, zda na naší škole a v jaké míře jsou děti, které organizovaně a pravidelně sportují. Naši školu navštěvuje 656 dětí a cca 55 % je registrováno v různých sportovních klubech, oddílech, skupinách či kroužcích. Na prvním stupni, tedy od první do páté třídy, sportuje 52% a na druhém stupni, šestá až devátá třída 57%.

Škála všech sportů je široká – fotbal, florbal, volejbal, basketbal, hokej, krasobruslení, lyžování, atletika, plavání, šerm, tanec všeho druhu, bojové sporty, řeckořímský zápas, jízda na koni, ragby, golf, horolezectví, badminton.

Jsem ráda, že děti sportují a rodiče je v této činnosti podporují. Třeba se mezi našimi žáky ukrývá budoucí šampion.

Martina Pokorná

Think Blue cup

Dne 21. listopadu 2014 jsme ve sportcentru Letňany reprezentovali naši základní školu Tupolevova ve florbalu.

Reprezentovali: Anna Bogdanová 5.B, Denis Maršálek 5.B, Tomáš Václavík 5.A, Aleš Čech 5.A, Marek Křemen 5.A, Kristián Urban 5.A, Petr Křišťan 4.C, Jan Libverda 4.B, Štěpán Plašil 4.B, Jura Štegl 4.B.

Zpočátku nám to moc nešlo, ale potom jsme všechno otočili a vybojovali jsme 1. místo. V bráně byl Kristián Urban. Předtím jsme vystřídali spoustu jiných brankářů, ale on byl nejlepší.

Anna Bogdanová, 5.B

Florbal

Druhá polovina listopadu byla pro naši školu velice úspěšná. Zúčastnili jsme se florbalového turnaje chlapců a základní skupina neměla šanci porazit naše „borce“. Hrálo se v Čakovicích a opravdu jsme všechny soupeře porazili. Postoupili jsme tak do semifinále, kde jsme porazili ZŠ Satalice 11:1. Hodně nám stoupl hřebínek nahoru, namotivovalo nás to do dalších bojů, abychom pak zdárně bojovali se ZŠ Fryčovická. Vše klaplo až v prodloužení, kdy jsme po minutě a půl dali vítězný gól. Radost byla obrovská, byli jsme totiž vítězové a na Praze 9 jsme se nepotkali s přemožiteli.

Čekají nás další boje s ostatními částmi Prahy. Rádi bychom dosáhli na absolutního vítěze. Naše odhodlání je veliké. Děkujeme za podporu učitelům při častých absencích ve škole. MP

Coca-Cola cup

Již třináct let se každoročně pořádá fotbalový turnaj pod záštitou Coca Coly. Naše škola (chlapci druhého stupně) se letos přihlásila počtvrté.

Základní skupinu jsme vyhráli někdy i rozdílem deseti gólů. Ani sportovní škola na nás nestačila, utržila porážku 2:5. Herní kvality a pohoda stačily na naše vítězství.

To se ovšem nedá říct na adresu druhého kola. Tam jsme narazili na soupeře, který sice nebyl lepší, ale nepohlídali jsme si standardní situace a soupeř vyrovnal na 2:2. Snažili jsme se v posledních minutách dát vítězný gól, ale marně, štěstěna nestála při nás. Abychom postoupili do dalšího kola, museli jsme vyhrát druhý zápas. Pět minut před koncem jsme vedli 2:1 a s tímto výsledkem jsme chtěli odejít. Jenže přišla osudná penalta, kterou soupeř využil ve svůj prospěch a vyrovnal na 2:2. Ještě stále nebylo nic ztraceno, hraje se přece do poslední sekundy zápasu. To jsme měli ve svých hlavách a také nohách. Ztráta míče v polovině hřiště, rychlý protiútok soupeře naše snahy zastavil. Soupeř ukončil naděje třetím gólem na 3:2 a my jsme svou účast završili prohrou. Je to veliká škoda, protože příští rok nám odejdou hráči z devátých ročníků. I přes smutek si to naši borci užili.

MP

Momentka ze školní chodby

Až půjdete na oběd, věnujte jeden pohled na vánoční výzdobu, kterou zkrášlily děti z prvního stupně chodbu…

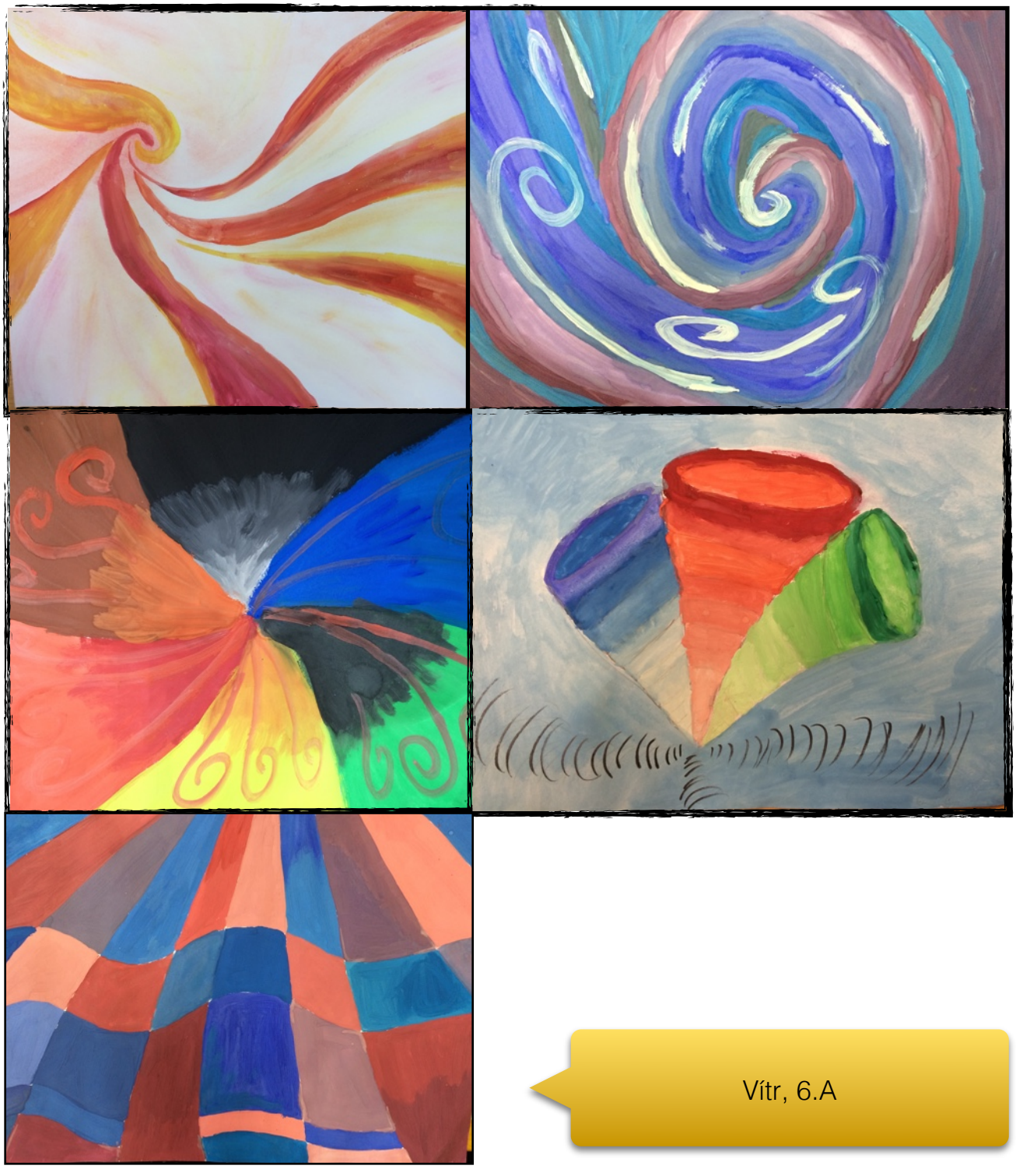

Co se děje o přestávkách?

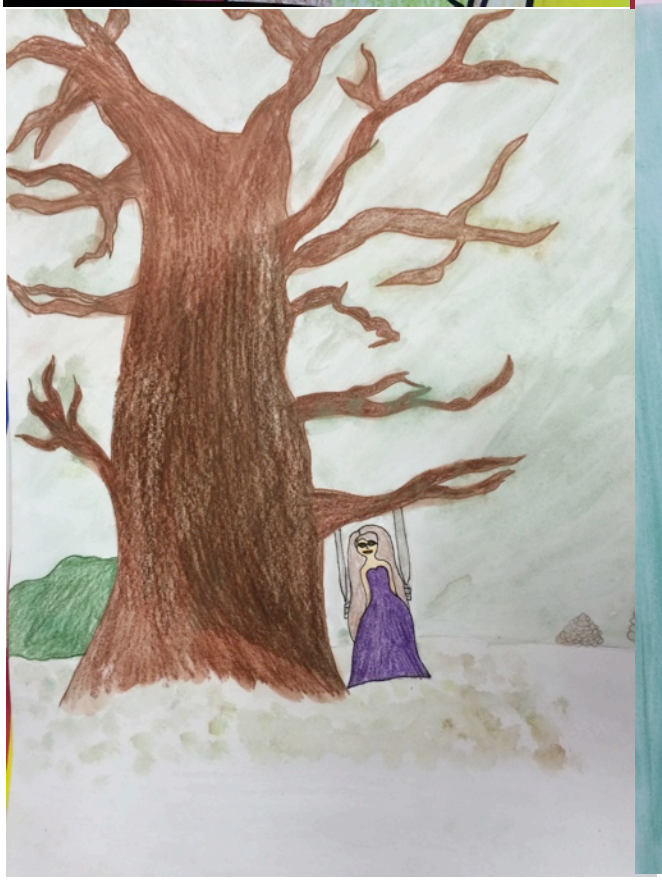
Výtvarná příloha

Vítr, 6.A

Bůh podzimu, 6.C

Umělé světlo, práce 9.B